

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

NÅDENS OCH HÄRLIGHETENS RIKE

Matt 6:10 • Predikan G8B 2026-04-05 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

Vi fortsätter vår resa genom den bön som Herren Jesus har lärt oss och vi har kommit till den andra bönen, som är lika oväntad som den första. I den första bönen såg vi hur vår första och största bön otvetydigt kretsar kring Gud: att han ska bli ärad framför allt annat i våra liv, att han ska sättas högst i våra tankar och att han skulle vara vår största glädje. Den andra bönen fortsätter på ett liknande sätt, där vi ber att hans *rike* skulle komma.

Återigen får vi alltså en allvarlig lärdom om oss själva. För om du är som jag så tenderar du att vilja vara din egen kung i ditt eget rike, och din relation till Gud kan lätt bli affärsmässig där du kommer till honom för att få grejer. Och det är inte fel i sig – Bibeln uppmanar oss att kasta alla våra bekymmer på honom, för han har omsorg om oss (1 Petr 5:7). Men det krävs varken någon undervisning av Jesus eller vägledning av den helige Ande för att lära oss att be om saker som vi inte kan skaffa oss själva, oavsett om det är kroppsligt helande för min vän eller om det är en lösning på någon besvärlig situation.

Vad vi behöver hjälp med, däremot, är att lära oss att be om någon annans rike än vårt. Att se att det finns en agenda som är viktigare än vår agenda. Att det finns en kung som antingen är min vän eller fiende. Att hans lagar står över mina lagar och att medborgarskapet i hans rike är en identitet som går djupare än allt annat jag identifierar mig med, att det är något som är värt att leva och dö för. Att min första och största bön är att denne kung skulle bli ärad i och genom mitt liv och att min andra bön är att hans rike skulle bli en allt större verklighet i och genom mitt liv.

Jag delar upp predikan i fem punkter. Först ska vi titta på vad vi *inte* menar när vi säger ”låt ditt rike komma”. Därefter ska vi titta på vad vi menar. I den tredje punkten ska vi se vad vi ber emot och i den fjärde och femte punkten ska vi titta på vad vi faktiskt ber om.

I. VAD VI INTE MENAR

Låt oss börja med att fundera på vad vi *inte* menar när vi talar om Guds rike i det här sammanhanget.

1. Guds försyn

Till att börja med är det viktigt att se att vi inte talar om Guds försyn, det vill säga, hans skaparkraft genom vilken han leder varje händelse i hela världshistorien. I den meningen är Guds rike redan här och verkar utan hinder. Psalm 103:19 säger att Guds rike råder över allt.

Psalms 75:8 säger, "Den ene böjer han ner, den andre reser han upp." Det finns inget som händer som inte är styrt av Guds hand.

1 Samuelsboken 2:6-7 (SFB-15)

«Herren dödar och gör levande, han för ner i dödsriket och upp därifrån. Herren gör fattig och han gör rik, han ödmjukar och han upphöjer.

Guds försyn råder över allt i hela skapelsen, inklusive människor som medvetet söker att trotsa honom. Det kanske tydligaste exemplet på det är Josefs bröder som ville döda honom, men som sedan sålde honom som slav. Ändå kan Josef säga i slutet av berättelsen att de menade det för ont, men Gud menade det för gott (1 Mos 50:20).

Det är inte detta rike vi talar om när vi ber att Guds rike ska komma. Det *är* detta rike vi talar om när vi säger "ditt är riket" i slutet av bönen, men det är inte vad vi menar här.

2. Ett jordiskt rike

För det andra är det viktigt att se att vi inte menar ett jordiskt rike. Apostlarna verkade tro det, också efter uppståndelsen när de i Apg 1:6 frågade om tiden var inne för Kristus att återupprätta riket åt Israel. Det är en märklig fråga med tanke på att Jesus hade stått inför Pilatus och sagt att hans rike inte är av den här världen (Joh 18:36).

Nej, det rike vi talar om är ett rike som är långt större än kungariket Israel vid sin storhetstid. Det är ett rike vars medlemskap inte kommer av en etnicitet, nej, det är ett andligt och himmelskt rike som vi blir medborgare i genom att födas på nytt och genom tro och omvändelse. Det är inte ett rike vi kan bygga genom att utvidga ett lands gränser. Inte heller kan vi bygga riket genom att upprätthålla en viss sorts politik. Faktum är att Bibeln aldrig talar om att vi ska bygga Guds rike. Guds rike är något man tar emot. Det är något som kommer till oss. Vi kan söka det, vi kan gå in i det, vi kan ärva det, vi kan förkunna det, men vi kan inte skapa det eller bygga det. Det är bara Gud som kan ge riket (Luk 12:32).

II. VAD VI MENAR

Så vad menar vi då, när vi ber "låt ditt rike komma"? Vi menar riket i två bemärkelser: dels det vi skulle kunna kalla *nådens* rike och dels *härlighetens* rike. När vi talar om nådens rike menar vi att Guds nåd allt mer skulle vara en verklighet i våra hjärtan och genom oss också till andra. När vi talar om härlighetens rike är det en bön att Kristus skulle komma tillbaka och göra allt nytt, en ny himmel och en ny jord i härlighet.

Dessa två riken skiljer sig inte åt i substans, däremot skiljer de sig i omfattning. Nådens rike är det lilla fröet till det träd som är härlighetens rike och uppfyller hela jorden. Man kan inte komma in till härlighetens rike utan att gå genom nådens rike.

Mer moderna teologer talar om Guds rike som redan nu, men ännu inte. Det är också ett sätt att göra rättvisa åt bibeltexterna eftersom de både talar om att riket är mitt ibland oss (Luk 17:21) samtidigt som att de säger att riket ska komma (Matt 13:41). Det är verkligen inte fel att tala så, men jag föredrar puritanernas distinktion mellan nådens rike och härlighetens rike, som talar om precis samma sak.

1. Nådens rike

Men låt oss fördjupa oss lite i mer i det vi kallar ”nådens rike”. Vi skulle kunna tänka på det som Guds nådefulla närvaro som kommer till oss på jorden. Det är här försoning sker mellan människa och Gud och gemenskapen upprättas, det är här syndens skada börjar repareras och människan upprättas till något ännu bättre än vi hade i Eden.

Från Eden till kyrkan

Det är ett tema som löper genom hela Bibeln, som är så centralt att vi skulle kunna kalla det ”frälsningshistorien”. I Edens paradiset var människan obefläckad av synden och hade gemenskap med Gud. Gud var där, med sin förbunds närvaro. Men på grund av synden förvisades människan från paradiset, ut från den plats där Guds nådefulla förbunds närvaro fanns.

Sedan utlovade Gud ett heligt land, som Bibeln talar om flödar av mjölk och honung. Det är ett sätt att tala om landet som det ursprungliga paradiset. Landet skulle vara en skuggbild av Eden. Där skulle Gud vara mitt ibland dem med sin nådefulla förbunds närvaro, mitt i det allra heligaste i templet.

Men inte heller detta land fick folket vara kvar i. På grund av deras synd tvingades de bort från landet och fick gå i exil och fångenskap i Babylon, vilket innebar att de återigen skickades bort öster om Eden.

Så småningom fick de komma tillbaka, och de byggde ett nytt tempel. Men Guds härlighet fanns inte där som den tidigare gjort. I stället fick vi se Guds härlighet när Gud tog på sig mänsklig natur och föddes av jungfrun Maria. Jesus förkunnade att han var det nya templet, vilket innebar att Guds förbunds närvaro på jorden inte längre kretsade kring en byggnad utan kring en person. Det är en närvaro som bärs vidare i kyrkan. Kyrkan är det nya templet, byggd av levande stenar som är sammanfogade genom den helige Ande till en boning åt Gud. Det är här Guds nåd förkunnas. Det är här försoningen mellan människa och Gud äger rum och de himmelska verkligheterna av frälsning och förlåtelse erfars.

På liknande sätt som Adam och Eva förvisades ut ur Eden och som lagbrytare förvisades ut ur lägret när folket vandrade i öknen, förvisas de nu ut ur församlingen om de inte vill omvända sig utan hellre stanna kvar i sin synd.

Kyrkan som försmak av härligheten

Det betyder inte att vi kan säga att kyrkan är samma sak som nådens rike. De är inte identiska, men de kan inte heller separeras. Det är inte möjligt att tänka att man är en medborgare i nådens rike och samtidigt välja bort att vara en del i en församling, eftersom det är församlingen som är Guds tempel. Samtidigt kan man inte tänka att bara för att jag är del i en församling innebär det att jag är en medborgare i nådens rike eftersom nådens rike är en himmelsk verklighet.

Kyrkan är inte riket i sin fullhet, det är inte samma sak som härlighetens rike. Men den är bärare av evangeliet, den är sanningens pelare och grundval och det är här Guds nåd förkunnas. I all sin brist är den en försmak av härlighetens rike.

2. Härlighetens rike

Härlighetens rike, som alltså är den andra aspekten av riket vi ber om, är när Guds nåd åtnjuts i fullkomlighet. Det är, som starka röster i himlen ropar i Uppenbarelseboken 11:15, "Väldet över världen tillhör nu vår Herre och hans Smorde, och han ska vara kung i evigheters evighet." Vi ska återkomma till detta i den femte punkten.

Heidelberg

Men nu tror jag vi är redo för en sammanfattning innan vi tittar på mer konkret vad det innebär för oss. Så här säger Heidelbergkatekesen i sin förklaring av den andra bönen:

Det innebär: regera över oss genom ditt ord och din Ande så att vi alltmer underordnar oss dig; bevara och föröka din kyrka, förstör djävulens verk och all makt som höjer sig mot dig samt alla onda rådslag som fattas mot ditt heliga ord, tills ditt rikes fullkomlighet ankommer, vari du skall vara allt i alla.

//That is: So rule us by your Word and Spirit that more and more we submit to you. Preserve and increase your church. Destroy the works of the devil, every power that raises itself against you, and every conspiracy against your holy Word. Do all this until the fullness of your kingdom comes, wherein you shall be all in all.

Den andra bönen är alltså en bön att Gud ska regera över oss, genom sitt ord och sin Ande så att vi alltmer underordnar oss honom; att han bevarar och förökar sin kyrka eftersom den är utposten för hans rike och att han ska förgöra alla fiender till hans rike, tills den dag då hans rike kommer till oss i fullkomlighet.

Okej, det var de två mer teoretiska punkterna. Nu ställer vi frågan vad detta betyder för oss och går till de tre sista punkterna..

III. VI BER EMOT MÖRKRETS RIKE

Vi börjar återigen i den negativa änden. Så den första av de tre sista punkterna är att vi ber emot mörkets rike.

När vi ber "låt ditt rike komma" är det en bön att vi skulle befrias från mörkets rike. Att, som Paulus säger, synden inte längre ska regera i vår dödliga kropp, som redskap för orättfärdigheten som gör mörkets gärningar (Rom 13:12). Bibeln talar om att det är ett förhåxande mörker, att människor älskar mörkret mer än ljuset och att det håller oss med eviga bojor (Jud 6). Den som är i mörkets rike vet inte vart han går och han bryr sig inte heller om det eftersom hans förstånd är förmörkat (Ef 4:18).

Satans rike

Men mer specifikt skulle vi kunna tala om mörkets rike som Satans rike. När vi ber "låt ditt rike komma" är det en bön att Gud skulle förstöra "djavulens verk och all makt som höjer sig mot [Gud]".

Det är ett rike som strider mot Kristi rike och som har vunnit människors hjärtan. Han bryr sig inte om deras pengar, han vill ha deras tillbedjan. Och han får den på många olika sätt. Det är ett stort rike som har infiltrerat världens alla riken och vi läser i Uppenbarelseboken 13:4 att hela jorden tillbad draken.

Det är ett rike som har två karaktärsdrag:

1. Ett rike av hädelser och synd

För det första är det ett rike av hädelser och synd. Det handlar både om hädelser och synd som triumfatoriskt jublar över det onda. Öppna och tydliga synder. Mord och vrede, lusta och förräderi, förtryck och splittring. Men det är också ett rike som älskar att klä sig i kristet språkbruk och häda Gud genom att locka folk in i falsk och främmande tillbedjan som Gud inte befallt – genom ljuständningsceremonier och processioner och vidskeplig emotionalism; eller genom att ge sken av att tala Guds sanning, men locka människor in i villoläror som passar tidsandan.

2. Ett rike av slaveri och tyranni

För det andra är det ett rike av slaveri och tyranni. Alla som följer Satan blir hans slavar. Jordiska tyranner är intresserade av människors kroppar, men Satan vill regera över människans själ. Och han är en skoningslös tyrann. Jordiska tyranner ger sina slavar mat, men Satan ger dem gift och onda begär till föda (1 Tim 6:9). Inte heller ger han sina slavar någon vila eller ro, de tröttar ut sig med att göra ondska (Jer 9:5). Och på samma sätt finns det här en öppen och tydlig aspekt i Satans tyranni, med människor som bränner ut sig för att vinna den världsliga bekräftelse de aldrig kommer att bli mätta på, eller människor som svälter sig för att passa in i sataniska kroppsideal eller som förnedras i sexuella kränkningar för att de har fått lära sig att det är så man ska göra. Samtidigt finns också en religiös aspekt där människor som kallar sig kristna pastorer och biskopar utövar tyranni över Guds folk genom att föra dem in i läror som inte kommer från Bibeln.

Varje andlig ledare har sin auktoritet från Guds ord och måste kunna prövas utifrån Guds ord. Om han eller hon undervisar att man kan bortse från Guds ord eller lägger till läror som är främmande för Guds ord eller omformulerar ordet så att det betyder något annat är det ett uttryck för tyranni.

Allt detta ber vi emot – alla Satans gärningar och alla makter som sätter sig upp mot Gud och alla rådslag som fattas mot hans heliga ord. Vi ber mot det öppna och explicita och vi ber mot det subtila och bedrägliga. Vi ber att Guds rike skulle komma och göra slut på allt detta.

IV. VI BER OM MER AV GUDS NÅD

Då går vi till nästa punkt och funderar närmare på vad vi ber *för*, nämligen för nådens rike i våra liv. Vi ber att Gud skulle regera över oss genom sitt ord och sin Ande så att vi alltmer underordnar oss honom.

Varför kallas Guds nåd för ett rike? Det är för att det är ett kungarike som ordnas i vår själ. Nåden regerar över vår vilja och våra begär och för hela människan under Kristi herravälde.

Olika grader av nåd

När vi ber om nådens rike i våra liv, ber vi alltså att Gud skulle regera över oss genom sitt ord och sin Ande så att vi alltmer underordnar oss honom. Lagg märke till den viktiga detaljen att vi kan leva under olika grader av nåd. Vi ber att vi skulle underordna oss honom alltmer.

När Kristus vandrade bland oss på jorden såg vi att han var full av nåd. Han kunde inte vara mer helig än han redan var. Men det kan vi. Vi kan växa i nåden. Job 17:9 säger att den som

har rena händer blir starkare. Vi har gått igenom olika prövningar som har krävt olika styrka. När vi ber "låt ditt rike komma" ber vi att vi skulle växa i nåden så att vi alltmer underordnar oss Gud och växer i nåden så att vi kan klara större prövningar och förtrösta på hans godhet ännu mer.

Hur vi växer i nåd

Så hur går det till? Hur kan vi växa i Guds nåd? Det är inget vi kan skapa själva, men vi kan undanröja hinder i vår själ och skapa bättre förutsättningar för att växa. Jag vill ge fem förslag:

1. När vi strider mot synden

För det första har vi goda förutsättningar att växa i nåden när vi strider mot synden i våra liv. När vi inte bara undviker de yttre och uppenbara sakerna utan när vi kämpar emot våra mer fördolda synder såsom tankar av avund och högmod eller självrättfärdighet. Det kräver självrannsakan, men ju djupare i vår egen själ vi kommer så att vi kan sätta yxan mot roten, desto bättre förutsättningar finns det för oss att växa i nåden.

2. När vi lever i tro på Guds godhet

För det andra har vi goda förutsättningar att växa i nåden när vi beslutar oss att leva av tro på Guds godhet. Vi har fått se Guds godhet i att han sände sin enfödde Son att lida och dö i vårt ställe och vi har fått ta emot Guds förlåtelse på grund av Jesu Kristi blod. Det är de bästa nyheter vi någonsin kommer att höra. Men när vi går igenom lidande och sorg, när Gud gömmer sitt ansikte bakom mörka moln, då har vi valet att lita på hans godhet ändå. Även om hans ansikte ser ut som en fiendes ansikte kan vi välja att påminna oss att han har en Faders hjärta. När vi inte ser eller känner Guds godhet finns den fortfarande där. Och vi kan göra det till en vana att påminna oss om den och lovprisa honom för den, också i tider av mörker.

3. När vi tar vår tro på allvar

För det tredje har vi goda förutsättningar att växa i nåden när vi tar vår tro på allvar. Bibeln talar om nitälskan eller lidelse för Herren. Någon som brinner för Gud. Att brinna för Gud är att älska hans sanningar, även när dessa sanningar blir föraktade och underminerade. Att brinna för Gud är att smärtas av att Guds namn blir hädat och vanhelgat. Att brinna för Gud är ett uttryck för vår djupaste vilja. Det är att vägra släppa taget och att vägra slappna av utan att söka honom med all sin kraft.

4. När vi är grundade i sanningen

För det fjärde har vi goda förutsättningar att växa i nåden när vi är grundade i sanningen. Att bara ha iver för Gud hjälper inte mycket om vi inte har djupa rötter i de sanningar vi brinner för. Att älska Gud är något vi gör med vår vilja, men för att älska honom bättre måste vi känna honom bättre med vårt förstånd. När du söker att förstå honom bättre – när du samtalar om Gud med dina bröder och systrar i församlingen, eller om du fördjupar dig i Guds ord kommer du att se mer av hans obeskrivliga väsen, vilket i sin tur skapar förutsättningar för att se mer av hans nåd.

5. När vi arbetar för riket i andra

För det femte har vi goda förutsättningar att växa i nåden när vi arbetar för Guds rike också i andra. När vi delar evangeliet med andra, när vi söker att bygga upp andra i församlingen

genom att uppmuntra det goda hos dem vi ser. Därför att en del i det är också att be för dem. När du har haft ett samtal med någon ber du att nådens rike ska komma, både i ditt hjärta och i den personens hjärta.

Om vi inte växer går vi bakåt

Här har vi alltså fem förslag på hur vi kan arbeta för att växa i nåden, så att vi alltmer underordnar oss Gud i våra liv. Innan vi går vidare kan det vara värt att ställa frågan varför det är så viktigt? Varför behöver vi växa i nåden? Varför räcker det inte med vad vi redan har?

Därför att det kristna livet aldrig står still. Varje dag möter vi nya prövningar. Varje dag är det nya frestelser att kämpa emot och löften att hålla fast vid. Om vi inte lever i ständig omvändelse är det svårt att säga att vi lever i omvändelse alls. Det finns helt enkelt ingen åskådarplats i kriget mellan mörkrets rike och nådens rike. Om nådens rike inte går framåt i ditt liv innebär det att det går bakåt. I Uppenbarelseboken säger Kristus både att en församling har lämnat sin första kärlek (Upp 2:4) och att en annan församling ska vakna och stärka det som var kvar och var nära att dö (Upp 3:2). Därför är bönen att Guds rike ska komma en bön som är livsavgörande för oss. Om vi inte regelbundet ber att Gud ska regera över oss kommer det oundvikligen att innebära att vi regerar över oss själva, medvetet eller omedvetet.

Låt oss be i rätt ordning

Så, vänner – låt oss ta för vana att först och främst be om Guds ära i allt. Och därefter be att han skulle regera över våra liv mer och mer. Att vi skulle få växa i tålmod och ödmjukhet och hopp och kärlek och tro. Det är riskabla böner eftersom han inte svarar genom att ge oss ett piller som gör oss mer tålmodiga eller ödmjuka. Nej, han ger oss personer som vi behöver vara tålmodiga med. Eller han pekar på synd i våra liv som gör oss förkrossade. Han låter oss gå igenom tider av lidande så att vi lär oss att mer förtrösta på hans godhet och släppa taget om allt det där andra vi hoppades på.

Det är kostsamma böner, att Guds ord skulle följas med glädje och att han skulle forma oss och slipa bort de vassa kanter som inte ärar honom. Ändå är det något av det viktigaste vi kan be. Så låt oss lägga vår största kraft här, på att be om hans ära och hans rike.

V. VI BER OM HÄRLIGHETENS RIKE

En femte och sista punkt. När vi ber att hans rike ska komma är det också en bön om härlighetens rike. Som katekesen uttrycker det: "[...] tills ditt rikes fullkomlighet ankommer, vari du skall vara allt i alla."

Vi ber att han ska regera över oss så att vi alltmer underordnar oss honom. Mer och mer tills den dag då hans härlighets rike kommer i sin fullhet.

Hur kan man tala om hans rikes fullhet? Vad är det vi ber om? Det går inte att beskriva. Men precis som när man står och ser ut över havet så har man ingen möjlighet att fatta dess storhet. Inte desto mindre ser man något av dess storhet, även om det är en mycket liten del. Så även om härlighetens rike inte går att beskriva kan vi ändå säga något om det.

Vi kan tala om det i termer av frihet och fullkomlighet.

Frihet från ondska

Dels är det ett rike av frihet – frihet från alltså bundit och förslavat oss när vi varit befläckade av mörkrets rike. Härlighetens rike är ett rike fritt från synd. Inga fler fåfänga tankar, inga fler hämndlystna eller högmodiga eller självrättfärdiga tankar. Ingen mer självömkan eller vrede.

Härlighetens rike är frihet från all möda i vårt arbete. Det betyder inte att vi inte kommer att arbeta, men det kommer att vara ett arbete som är lätt och fyllt av glädje.

Det är ett rike fritt från sorg. Inga tårar – inte ens tårar över vår egen synd. Vi ska få se Kristi ansikte som får oss att glömma allt lidande och vår sorg ska förbytas i sång.

Det är ett rike fritt från frestelser. I den här världen går Satan fortfarande omkring och kämpar för att dra oss in i synd. Men i härlighetens rike finns han inte.

Härlighetens rike är frihet från all oro. Det finns ingen fruktan och ingen själslig smärta. Vi behöver inte oroas om vad vi ska äta eller dricka eller om allt kommer att gå väl.

Det är också ett rike fritt från dåligt umgänge. I den här världen kan vi inte röra oss någonstans utan att höra Guds namn hädat eller möta frestelser som vill stjäla vår glädje i Gud. Men så kommer det inte att vara där. Det är ett rike som är fritt från splittring och ont skvaller och otillfredsställelse.

Allt gott i fullkomlighet

I härlighetens rike har vi allt gott i fullkomlighet. Det är ett rike där inget gott fattas, utan vi har det i ett sådant mått att vi inte klarar mer. Vi ska få njuta av en obehindrad gemenskap med Gud själv, som är all glädjes källa och fullhet. Vi ska få känna honom fullkomligt (1 Kor 13:12). Det betyder inte att vi kommer att ha en uttömmande kunskap om honom, det vore omöjligt. Men om vi står vid havet och tar upp ett glas med vatten så är glaset fullt av hav även om det inte håller hela havet. Vi ska få se den förhärligade Kristus, vars ansikte lyser som solen, vi ska få njuta av heliga änglars sällskap och vi ska få njuta av våra förhärligade bröder och systrars sällskap. Och i varje möte blir glädjen större och sången starkare.

I härlighetens rike är fullkomlig glädje. Och vi får njuta en salig, välsignad vila, med nya, förhärligade kroppar och fullkomlig och ren tillfredsställelse. I detta rike är allt gott i fullkomlighet.

AVSLUTNING

Det är vad vi har att se fram emot, var och en som förenats med Kristus genom att sätta sin tro och förtrostan till honom. Älskade vänner, i Guds rike finns allt gott i fullkomlighet – hur skulle vi kunna göra annat än be att hans rike får breda ut sig mer och mer i våra liv fram till den dag då det kommer i sin fullhet? Nådens rike nu och härlighetens rike då. Vem du än är, om du varit kristen i flera decennier eller om du varit kristen i några månader – alla har vi behov att be samma bön.

Och om du inte är en kristen; eller om du inte känner igen dig i den kristnes vilja att strida mot synden och vara grundad i sanningen och ta sin tro på allvar i iver för Kristus – be att mörkrets rike får ge vika i ditt hjärta, att slaveriets bojor får brytas och att du får tas upp som medborgare i nådens rike. Kasta dig på Kristus och på hans rättfärdighet.